

Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana v sodelovanju z Umetnostno galerijo Maribor

vas vljudno vabi na razstavo:

RE:akt!

Reconstruction, Re-enactment, Re-reporting

Kustos: Domenico Quaranta

www.reakt.org

Razstavni salon Rotovž, Trg Leona Štuklja 2, Maribor

21. oktober – 22. november 2010

Vljudno vas vabimo na odprtje **razstave v četrtek, 21. oktobra 2010 ob 19. uri**. Zbrane bosta pozdravila direktorica Umetnostne galerije Maribor **Breda Kolar** ter italijanski umetnostni kritik in kustos razstave **Domenico Quaranta**. Umetniška skupina **IOCOSE** bo premierno predstavila projekt *In the Long Run*, ki je letos nastal v okviru platforme *RE:akt!*

Sodelujoči umetniki: Lucas Bambozzi, Vaginal Davis, skupina IOCOSE, Irwin, Janez Janša, Janez Janša, Janez Janša, Eva in Franco Mattes (aka 0100101110101101.ORG), skupina OHO, SilentCell Network (Mare Bulc, Janez Janša, Bojana Kunst, Igor Štromajer).

FOTOGRAFIJE ZA BREZPLAČNO OBJAVO SO NA VOLJO NA NASLOVU:

www.reakt.org/press

Zadnja leta ima izraz ponovno uprizarjanje (re-enactment) in prakse, na katere se navezuje, v umetniških kontekstih vse večji uspeh. Po eni strani se zdi, da je uspeh ponovnega uprizarjanja povezan z vzporedno, plodovito vrnitvijo k performativni umetnosti – tako zvrsti, ki jo prakticirajo nove generacije, kot umetniški praksi, ki ima lastno zgodovinjeno. Po drugi strani izraz ponovno uprizarjanje spremlja dva fenomena, ki imata vsaj na prvi pogled zelo malo skupnega: ponovno izvajanje umetniških performansov iz preteklosti in vračanje, v obliki performansa, k “resničnim” dogodkom, naj so povezani z zgodovinskimi ali aktualnimi zadevami, s preteklostjo ali sedanostjo.

“**RE:akt! Reconstruction, Re-enactment, Re-reporting**” poskuša raziskovati kompleksnost tega koncepta in se ga hkrati osvoboditi. Ponovnega uprizarjanja ne obravnava le kot “igranje vlog v živo” oziroma kot “živo zgodovino”, temveč kot strategijo kulturne kritike, analize in umetniškega izražanja. “RE:akt!” – ki ne pomeni le “ponovne akcije”, temveč tudi “odziv/reakcijo”, “opazovanje akcije” – se sooča z aktualnimi ideološkimi in intelektualnimi kanoni, oblastnimi strukturami, politikami in distribucijskimi kanali prek ponovnega uprizarjanja izbranih zgodovinskih in kulturno pomembnih dogodkov. S procesi analize, dekonstrukcije, ponovnega uprizarjanja in ponovnega poročanja intermedijski raziskovalni in predstavitveni projekt “RE:akt!”

raziskuje vlogo medijev pri manipuliranju percepcij in ustvarjanju postmodernih zgodovinskih mitov in sodobne mitologije.

Razstava "RE:akt! Reconstruction, Re-enactment, Re-reporting", ki jo kurira italijanski umetnostni kritik in kurator **Domenico Quaranta**, združuje deset različnih pristopov h konceptu enakcije (enaction): *od Ich Lubbe Berlin!* (2005, **SilentCell Network**), "ponovitve" požiga stavbe Reichstaga leta 1933 v Berlinu, ki raziskuje sodobni pomen simbolov, kakršen je sam Reichstag, in konceptov, kot sta komunizem in terorizem; do *Das KAPITAL* (2006, **Janez Janša**), performansa, ki ponovno uprizori okupacijo Češkoslovaške leta 1968 s strani sil Varšavskega pakta z izraznimi sredstvi ulične umetnosti; od *C'était un rendez-vous (déjà vu)* (2007-2008, Janez Janša v sodelovanju z **Quentinom Drouetom**), projekta, ki se poigrava s paradigmatično zgodovino, od "cinéma vérité" (filma resnice) do "medijske fikcije", znanega umetniškega dela *C'était un rendez-vous* Clauda Leloucha; do *VD kot VB* (2007), niza akcij, v katerih **Vaginal Davis**, "grande dame" losangeleškega homoseksualnega podzemlja, dialogizira s performansi Vanesse Beecroft. V *Triglav na Triglavu* (2007) trije umetniki **Janez Janša, Janez Janša in Janez Janša** ponovno izvedejo znani performans skupine **OHO** iz poznih 60. let – ki si ga je pred nekaj leti prisvojila skupina **IRWIN** za serijo *Svoji k svojim* (2004) –, in to kar na samem Triglavu, nato pa ga prevedejo v monumentalno zlato skulpturo; v *Slovenskem narodnem gledališču* (2007) pa Janez Janša prevede sramotno dejanje nedavnega rasizma proti Romom, znano kot "primer Ambrus", v gledališko delo in ga ponovno izgovori, tako kot so ga prikazovali množični mediji. V *Sintetičnih performansih* (2007) **Eva in Franco Mattes** znana tudi kot **0100101110101101.ORG** na virtualni platformi Second Lifa ponovno uprizorita niz zgodovinskih performansov, ki pa so vse prej kot virtualni, saj odpirajo vprašanja nasilja, telesa, seksualnosti in bolečine, ter tako raziskujeta pomen teh vprašanj v virtualnem svetu. V *SS-XXX | Die Frau Helga* (2007) Janez Janša z novimi podrobnostmi in dokumentarnimi dokazi dopolni "urbano legendo" o domnevni nacistični stvaritvi kiber-erotične lutke, ki je pred časom zaokrožila po spletu in množičnih medijih. Performans in ponovno uprizorjanje pa še zdaleč nista edini strategiji platforme "RE:akt!"; ta vključuje tudi strategije, kot so dokumentiranje, predelava, ponovna izgovoritev, rekonstrukcija in ponovno mediatiziranje (kot v projektu *Dan, ko se je São Paulo ustavil*, 2009, brazilskega umetnika **Lucasa Bambozzija**), ter medije, kot so fotografija, video, medijska instalacija in celo arhitektura (kot v projektu *Pristanišče ljubezni* Janeza Janše v sodelovanju z **Borom Pungerčičem**, poklonu mestu Reki kot primeru piratske utopije).

Razstava RE:akt! je bila v letu 2009 predstavljena v **MNAC – Nacionalnem muzeju sodobne umetnosti v Bukarešti**, v ljubljanski **galeriji Škuc** in v **MMSU – Muzeju moderne in sodobne umetnosti na Reki**.

KOLOFON:

Kustos razstave: Domenico Quaranta

Idejna zasnova platforme: Janez Janša

Produkcija: Aksioma – Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana

Soprodukcija: Umetnostna galerija Maribor

Platformo RE:akt! so podprli: Ministrstvo za kulturo RS, Mestna občina Ljubljana,
ECF – Evropska kulturna fundacija

Kontakt:

Marcela Okretič

Aksioma | Zavod za sodobne umetnosti, Ljubljana

<http://www.aksioma.org/contact.html>